

kali v osmich rodinách, ktoré si ponechali mongoloidné dieťa doma a ihneď vzápätí ich konfrontujú s poznatkami lekára-pediatra, ktorý sa dlhé roky zaoberal práve týmito deťmi.

Rozoberá sa tu i vzťah lekárov k týmto deťom (rodičia totiž nestoja o tzv. „objektívnu“ pravdu, ktorá ich zráža, ale o zmysluplnú životnú smernicu, pre ktorej naplnenie sú ochotní obetovať všetko. Chcú teda rovnoprávne partnerstvo s lekárom. Bokom nezostáva ani vzťah inštitúcií. (Autori veľmi priamočiaro — konečne — sa otvorene pýtajú, o čo ide našej spoločnosti: či prispieť k úplnej starostlivosti týchto ľudí a vyradiť ich z väčšiny sociálnych kontaktov, alebo k ich rozvoju, aby mohli žiť aspoň v niektorých oblastiach ako ostatní. Zvlášť zarážajúce je konštatovanie, že združenie pre pomoc MR je vo verejnosti neznáme.

Pokiaľ ide o tzv. chránené dielne, rodičia chápu, že pracovné výkony MR detí nemôžu byť veľké, čomu zodpovedajú aj ich platy. Vedia tiež, že práca je naplnením života a znamená účasť na verejnom živote. V súčasnej novovzniknutej politickej situácii sa

azda konečne budú dať realizovať návrhy rodičov, ktorí by chceli, pretože štátne školy sú preplnené, aby boli aj školy, kde by sa síce za detí platilo školné, ale ony by tam mohli dochádzať hoci až do 25 rokov. Tak tiež by sa mohli založiť akési sprostredkovateľne bábíčiek, čo by bola diferencovanejšia forma starostlivosti o postihnutých všetkého druhu.

V poslednej kapitole VAŠI POMOCNÍCI — HRY A HRAČKY ponúkajú autori z odbornej literatúry a katalógov nápady a námety na hry, hračky a vybavenie ihrísk, ktoré by vo vzájomnej spolupráci rodičia zvládli sami, čím by sa podarilo realizovať aj veľmi účinný vzájomný kontakt. Sú zamerané na rozvoj hrubej, jemnej motoriky, pamäti, vnímania a autorom ich poskytli v zahraničnej literatúre J. Kábele a Ž. Procházka. Bohatá literatúra obsahuje 73 položiek; väčšinou ide o preklady z angličtiny a nemčiny.

Knihu by si mali prečítať, ak sa im ju podarí zohnať, pretože vyšla iba v 6000kusovom náklade, predovšetkým rodičia, učitelia, vychovávateľia, ale aj lekári.

Mojtová

Zprávy

Informace o sympóziu IARLD

Na podzim roku 1989 sa konalo v Praze sympóziu Mezinárodní akademie pro výzkum poruch učení (IARLD). Proběhlo pod záštitou ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, ministerstva zdravotnictví a sociální péče a rektora Univerzity Karlovy. Organizačně sympóziem zajišťovaly Česká logopedická společnost, Česká lékařská společnost a Československá společnost pro psychologii při ČSAV.

Mezinárodní akademie pro výzkum poruch učení byla založena r. 1975, v současné době má přibližně 700 členů. Jejím cílem je sdružovat pra-

čovníky celého světa, kteří se zabývají výzkumem v oblasti specifických poruch učení.

Pražského sympózia se zúčastnilo téměř 50 odborníků různých profesí, tj. psychologové, pedagogové, psychiatři, dětské lékaři, oftalmologové a audiologové. Toto velmi široké spektrum zájmu odborníků dokazuje, že poruchy učení představují problém nejen pedagogický, ale i společenský, který svou závažností přitahuje pozornost celé řady pracovníků různých profesí.

V prvních třech dnech jednání vstoupili účastníci vždy referáty s obecnou problematikou (např. model dyslexie z hlediska neurologie, obtíže ve

Čtení a psaní u dospělých) a po nich následovala jednání v sekcích zaměřená na určitou oblast (např. diagnostika specifických poruch učení, oční pohyby u jedinců s obtížemi ve čtení, predikce poruch u dětí předškolního věku).

Čtvrtý den se jednání konalo na základní škole v Praze 3, Chelčického. Zahraniční hosté i pracovníci pedagogicko psychologických poraděn zhlédli ukázkou práce se žáky tamější dyslektické třídy „Hudební malování“, kterou předvedl profesor Niemeyer z NiSR, videoprogram profesora Cuomo z Bologne o integraci postižených dětí v Itálii a videoprogram doc. Rocilawského z Gdaňska o přípravě na čtení v mateřské škole.

V pátek dopoledne navštívili účastníci sympózia některé z dyslektických tříd v Praze a odpoledne aktivně vystoupili na jednání konference České logopedické společnosti.

Jednání Akademie poskytlo široký pohled na výzkumnou činnost v oblasti specifických poruch učení v zahraničí. Porovnáme-li světový trend s prací v této oblasti v Československu, konstatujeme, že naše práce zdaleka nepokulháva za světovým vývojem, nýbrž k němu významně přispívá. Dokladem toho byla vystoupení

pěti našich odborníků, která se setkala s velkým zájmem. Doc. Matějček, CSc. a PhDr. Šturma referovali o rozsáhlé standardizaci testů pro zjišťování úrovně čtení, která proběhla v letech 1985–86. Byly při ní analyzovány čtenářské výkony 2 500 žáků ve věku 7–12 let. PhDr. Košer uvedl některé výsledky své dlouholeté práce ve výzkumu dyskalkulií. MUDr. Jerábek a PhDr. Jožt zveřejnili výsledky svých dlouhodobých výzkumů očních pohybů z hlediska neurologa a psychologa. MUDr. Paus seznámil s poznatky získanými při sledování chlapců s poruchami pozornosti.

I práce učitelek v dyslektických třídách byla velmi kladně hodnocena, především jejich přístup k žákům, ale i metodické postupy, pomůcky a organizace práce v rámci vyučovací hodiny.

Sympóziem Mezinárodní akademie pro výzkum poruch učení přispělo k utváření a upevnování vztahů mezi pracovníky celého světa, šíření nejnovějších poznatků v oblasti specifických poruch učení a v neposlední řadě k seznámení s prací našich odborníků v oblasti specifických poruch učení.

Zelinková

Do čísla 1 přispěli:

doc. dr. Jiří Kráček, CSc., zástupce vedoucího katedry spec. pedagogiky PdF UK, M. n.

Rettlgové 4, Praha 1

doc. dr. Jaroslav Gutvirth, Praha 4, Na lysinách 20

Vlasta Katišková, Katedra TV, PdF UP, Olomouc

dr. Eva Sotolová, odb. as., katedra speciální pedagogiky PdF UK, M. D. Rettlgové 4, Praha 1

Luboslav Ferkl, zSl pro sluchově postiženou mládež, PreSov

dr. Veronika Martincová, Pionýrů 47, Praha 6

dr. Miloš Potměšil, PdF Hradec Králové

Iana Kulstrunková, učitelka, mateřská škola pro zrakově postižené děti, Praha 2, Koperníkova ul.

MUDr. Zdeněk Březina, primář, KONZ Ostrava

dr. Tomáš Smrček, učitel ZŠ při Jedličkově ústavu, Praha 2, V pevnosti 4